

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Eunomius, Eleusio Macedoniano eiecto, Cyzici episcopus institutus
est, & vnde prodierit, & quòd Aetij cognomento Athei, scriba cum esset,
illum sibi ad imitandum proposuit. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTORIAE

quòd omnes ad sectam Arianam traducere cupiebat. Atq; concilium Lampfaci habitum illi in primis bilé mouerat, non modò quòd episcopos Arianos interdixerat ecclesia, sed quòd fidei formulæ Arimini editæ anathema denuntiauerat. Itaque cum Nicomediam Bithyniæ venisset, Eleusium Cyzici episcopū ad se accersit. Hic opinioni Macedonianæ vt supra dixi, maxime deditus fuit. Quare Imperator concilio episcoporum Arianorum conuocato, Eleusium illorum fidei assentiri coegit. Qui quamquam antea illud se facturum omnino denegauerat, postea tamé exilio, & publicatione bonorum, quæ ipsi interminatus fuerat Imperator, supra modum exterritus, opinioni Arianæ assensit. Statim vt assenserat, in magno dolore fuit: & Cyzicum reuersus coram vniuerso populo, de vi ipsi ab imperatore illata grauiter conquestus est: docetq; vi se coactum, non sua adductum voluntate, doctrinæ Arianæ assensisse: illisque alium conquirendum episcopum, propterea quòd ipse necessitate compulsus, suum ipsius dogma denegasset. Cyziceni tamen præ incredibili amore, quo illum cõplectebantur, neq; alteri episcopo se subijcere voluerunt, neq; ecclesiæ suæ administrationem concedere. Quare cum eius semper paruere gubernationi, tum suam ipsorum hæresim minimè deposuere.

Quòd Eunomius, Eleusio Macedoniano eiecto, Cyzici episcopus institutus est, & vnde prodierit, & quòd Aetij cognomento Athei, scriba cum esset, illum sibi ad imitandum proposuit.

CAP. VII.

HIS rebus auditis, episcopus Constantinopolitanus, Eunomium, vtpote qui dicendi vi, qua præditus erat, posset multitudinis animos in suam sententiam facile pertrahere, episcopū Cyzici designauit. Quo cū aduertisset Eunomius, ab Imperatore mandatū fuit, vt Eleusio exturbato, Eunomius in sede episcopali collocaretur. Vnde qui Eleusij fauebāt opinioni, extra vrbs mœnia extruxerūt ecclesiā, conuentusq; separatim egerunt. Sed de Eleusio hæc quidem hæctenus, de Eunomio autem iam pauca dicamus.

mus. Eunomius Aetij cognomento Athei, cuius supra mentionem fecimus, scriba fuit. Qui cum eo vitam degens, fallaces ratiocinandi concludendique modos, qui sunt sophistarum proprii, ab illo didicit, eosque sedulo imitatus est. Quinetiam inanibus ineptisque vocibus operam dare, sophismataque quibus ipse irretiretur, contexere, imprudens aggressus, illisque arroganter inflatus, ad blasphemiam præceps ruit. Aetij etiam opinionem sectari, veritatis dogmata variis rationibus impugnare cœpit. At tamen si sacrarum literarum prope ignarus imperitusque fuit, neque potuit eas omnino intelligere, tamen verba variare, eademque semper aliter atque aliter dicere potuit: at quod sibi ad dicendum proponeretur, nunquam attigit: sicut septem romi ab illo in apostoli ad Romanos epistolam tam ineptè compositi, factis perspicue declarant. Nam cum multa verba inaniter de ea epistola profuderit, institutum tamen apostoli animo capere nullo modo valet. Exstant alij eius libri his consimiles: de quibus si cui in animo sit periculum facere, in magna verborum copia, miram sententiarum inopiã reperiet. Atqui istum Eunomium Eudoxius ad episcopatus Syzicensis dignitatem extulit. Cùm verò ut ipse mos ferebat, pro concione dialecticis argutijs vteretur, auditores admodum reddidit attonitos: unde Syzici tumultus exortus est. Nam cum Syziceni arrogantem illius in dicendo insolentiam ferre nullo modo possent, e civitate exurbarunt. Ille Constantinopolim se recipit, ibi cum Eudoxio aetatem degit: ab episcopatus administratione vacat. Verùm ne ista solum obrectandi causa dixisse videamur, ipse Eunomij verba, quæ sophista more fallaciter & veteratoricè de Deo non veretur dicere, audiamus. Sic enim loquitur: Deus de sua ipsius essentia nihilo plus intelligit, quàm nos: neque ea ipsi magis est perspecta & cognita quàm nobis: Sed quod nos de ea scimus, idem omnino & ipse scit: ac rursus quod ille novit, idem in nobis vicissim reperies. Ista aliasque complures commentitias fallacias imprudens contexit Eunomius. At qua ratione se ab Arianis paulo post segregaret, dicemus suo loco.